

De diepten van de zee en het wegdoen van onze zonden

Vraag: Zijn onze zonden, nadat we deze beleden hebben, werkelijk voor eeuwig weggedaan?

‘Hij zal Zich weer over ons ontfermen, Hij zal onze ongerechtigheden vertrappen, ja, U zult al hun zonden werpen in de diepten van de zee’ (Micha 7:19).

Wat ‘de diepten van de zee’ zijn, kunnen we enigszins begrijpen als we de ontzettend grote watermassa’s zien van de zeeën en oceanen. Er zijn plaatsen op aarde waar het water kilometers diep is. Het diepste punt ligt zelfs meer dan tien kilometer onder het wateroppervlak. De profeet zegt daarom niet: ‘U zult hun zonden in de zee werpen’, maar: ‘in de diepten van de zee’.

Wanneer ik iets in zee werp, is het ook al onvindbaar. Wanneer ik in een ondiep gedeelte mijn huissleutel zou laten vallen, dan is het vinden daarvan menselijk gesproken ook al een enorm probleem. Maar in de diepten van de zee, daar waar men zelfs geen grond meer kan vinden... Hoe zou ik daarin terugvinden wat erin werd geworpen en erin wegzonk? Wanneer God onze zware zondelast nu wegwerpt in de diepten van de zee, dan wil dat zeggen: ze zijn weg, helemaal weg, onvindbaar weg, voor eeuwig weg. Ja, dieper dan de diepste zeeën is de diepte van de liefde van onze God, Die in de Heer Jezus Christus een vergevend God is.

Het woord van de profeet over het wegwerpen van de zonden in de diepten van de zee is het laatste van een drietal regels die in opeenvolgende kracht de genade van God over Israël tekenen. De climax eindigt ermee dat God al hun zonden in de diepten van de zee werpt. Wat zou er anders nog gevonden kunnen worden om te laten zien dat werkelijk onze zonden zijn weggedaan?

Een grotere belofte kon God niet geven aan de mensen. Maar voor jou en mij geldt dan ook dat je geen groter verlies kunt lijden dan deze belofte te veronachtzamen door aan Gods Woord te twijfelen en op die manier de zekerheid en blijdschap van Gods belofte zo te verspelen. Deze belofte geeft God ons allen die Hem kennen en die dit leest.

Maar wat doe ik ermee?

Wat is onze reactie op deze woorden van God? Volgt op deze belofte van de Heer ons geloven? Is het echt zo dat deze belofte van gehele schuldvergeving, het rijkste is wat ik in mijn leven bezit? Weet ik van mijn zonden die in diepten van de zee verdwenen zijn? Of spreek ik alleen een beetje theoretisch en heel in het algemeen van de zondigheid die alle mensen aankleeft en dus ook mij wel zal verontreinigen?

Wanneer ik me ervan bewust ben geworden dat ik een zondaar was en voor God erkennen moest: ‘tegen U, ja U alleen heb ik gezondigd’, maar ook besef dat deze heilige God mijn zonden kon vergeven op grond

van het volbrachte werk van de Heer Jezus op het kruis van Golgotha, kan ik rusten en vult blijdschap mijn hart. Op grond van dit werk dat Hij volbracht heeft, zal God onze zonden nooit meer gedenken en is dit voor Gods kinderen een voortdurende levenskracht!

Of eigenlijk moet ik het nog anders zeggen. Wie niet in de weg van geloof en bekering komt tot het leven uit déze beloften, die heeft niets en leeft in voortdurende onzekerheid over zijn eeuwig behoud. Nee, hij komt in ongeloof hoe langer hoe meer in twijfel en angst terecht! God Zelf zegt: 'Hoe zullen wij ontkomen, als wij een zo groot heil veronachtzamen' (Hebr. 2:3). Hoe ernstig is deze gedachte!

Heer, wij danken U, dat U ons deze beloften geeft en door de Heilige Geest ons vernieuwt, zodat blijdschap en aanbidding onze harten vullen! Laten allen die Uw Naam kennen, U prijzen om Uw goedgunstigheid. Laten we dagelijks genieten van Gods Woord aan ons die geloven: 'In de diepten van de zee, de last van onze zonden'! Onbegrijpelijke genade.

Naar P.P.